

בוטיקים מחזיקות בתווית הזוהר באמצעות האופנה הבינלאומית. שכן הן לא רק מוכרות אותה: הן גם מתלבשות בה ומדגמות אותה. לנערה ה' ממוצעת, המגיעה לבוטיק סתם מתוך רצון לקנות לעצמה בגד — זוהי עובדה די מתסכלת.

הכל התהפך

ד לפני מיספר שנים, היתה חנות ה' בגדים, מקום בו הרגישה עצמה כל נערה כמו מלכה. המוכרת, מבוגרת בדרך כלל, התמיהה לגיורתה הצעירה, טרונה סביבה, ועשתה הכל על-מנת שהנערה תיקנה את הבגד.

בבוטיק של היום, חווית הקנייה היא הפוכה. המוכרת האופנתית, הרקיקה והווררת — נימצאת במרכז. הקונה הממוצעת — זו הנערה שאינה מקפידה לשמור על גיורת דוגמנית, ושאינה בקיאה בכל חירושי החודש האופנתי האחרון — בולעת את המראה הזוהר ברעבתנות. היא שוכחת את עצמה, את המטרה שבגללה הגיעה ל'בוטיק, ואת צורתו המשוערת של הבגד אותו רצתה לקנות.

המוכרת החתיכה גם אינה מקדישה ל'קונה תשומת-לב מיוחדת. אבל מסתבר שעובדה זו לא גורעת מכושף הקנייה של הנערה. להיפך: כשהיא מדורבנת על-ידי הסביבה האופנתית והזוהרת, היא מנסה ל'עשות הכל על-מנת להשתלב לתוכה. העובדה המצערת: לא כל מה שמתאים לחתיכה הסוחרת הזוהרת — מתאים לקונה הקטנה.

התוצאות הקטסטרופליות מתגלות רק ב'בית — מול הראי המוכר, לנוכח העיניים הביקורתיות של המשפחה והחבר. תוצאות אלה ידועות גם לסוחרות ה'

האלכה מלכת-הצעדה, רחל גולדי פרב, כמו חתיכות ידו עות אחרות, מצאה לעצמה חקום כמוכרת באחד הבוטיקים התל-אביביים החדשים.

החתיכות הסוחרות

היפהפייה מתנגדת באופן עקרוני לזוהר, אך כשהיא מחפשת תעסוקה הולמת לשעות הפנאי — היא מוצאת אותה בבוטיקים. „אני עצמי לא מתלבשת בכל הבגדים האלה“, היא אומרת, אך שומרת על קלאסי.

אשת הטייס

בוטיקים: „שירונו! מגיבה בהדיפת דיאנה איסקי, אשתו הבלונדית של ספר-הצמרת דייב. דיאנה היפהפיה בעלת בוטיק מודרני, מציגה, שמונה חודשים לאחר לידת בתה הבכורה — גיורת, ילדה קטנה דקיקה. ה' בחירות הישראליות מרשות לעצמן עשרות קילוגרמים מיותרים“ היא אומרת. „האופנה של היום נועדה לבחורות רנות.“

הזוהרות החדשות

עודת הבזק האחרונה של שלטונות המכס, בה נתפסו מזוהרות עם מאות חליפות ובגדים סופר-אופנתיים שנועדו ל'בוטיקים התל-אביביים, היפנתה את תשורת הלב לעובדה כי הבוטיקים, מלבד ה' תם זוהרים, הפכו גם לבי-בינוס.

ישראליות לא מעטות רוצות באופנה בין-לאומית — בדיוק כמו זו שמסתובבת ב'קרנבי סטריט או בגדה השמאלית בפאריס. רוצות — ומוכנות לשלם.

את מבוקשן הן מוצאות בבוטיקים שדני מיהם אינם מיועדים לצריכה המונית, אלא מכחנים לקהל מצומצם יותר של קונים — ועשיר יותר.

לישראלי המשווין הכי קל להיות בין-לאומי ומודרני בעזרת הבוטיק. כדי להיות דומה, מבחינה חיצונית לפחות, לדור הח' דש בעולם הרחב — אין הוא צריך לעשות הרבה. הוא פשוט ניכנס ל'בוטיק, ומשנה את מה שנימצא על עורו.

דרישה זו, היא שיצרה את מעמדו הח' דש של הבוטיק. הוא אינו יתר סתם חנות בגדים — אלא מפתח אופנתי למקומות שבהם קורים הדברים, אל הזוהר. ובשיא הזוהר, בין ארבע הקירות של סמל האופ'נה החדש — ניצבות, במלוא הדרן, הזוהרות הצמרת החדשות — המוכרות.

העניינים, היא אומרת. כרגע, היא מוכרת בבוטיק לרי, בתל-אביב, משתדלת ככל יכולתה לקלוט את סודות המיקצוע. ביניהם גם יחס ט קורקטיים עם לקוחות. היא מרגישה שהיא קולטת את העניין יפה.

מבוטיק לבוטיק עוברת דורית אבי רהם, בתקופה שבין סיוט הגימנסיה ונמצאים במרכז ועד לניוסה הקרוב לצהל. „פוגשים המון אנשים, ונמצאים במרכז“

הגימוניסטיח